

Sygnatura akt VI W 3244/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 08 marca 2013 roku

sprawy przeciwko M. P. (1) synowi F. i B. z domu S.

urozonego (...) we W.

obwinionego o to, że

w dniu 28.06.2012r. o godz. 20.22 we W. przy pl. (...) na terenie stacji paliw BP kierując samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) dokonał kradzieży paliwa (...) 95 w ilości 8,96 litr. o łącznej wartości 51,07 zł na szkodę (...)

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

I. uznaje obwinionego **M. P. (1)** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 kw i za to na podstawie art. 119 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 28 czerwca 2012 roku M. P. (1), na stacji paliw BP mieszczącej się przy Placu (...) we W., zatankował paliwo do samochodu marki F. (...) nr rej (...). Następnie udał się do budynku, w którym znajdują się kasy, stanął w kolejce, po czym ją opuścił i wrócił do samochodu. Wziął z niego torbę i oddalił się z terenu stacji nie płacąc za paliwo

Samochodem odjechały ze stacji jego obecna żona i siostra P. P..

M. P. (1) zatankował do samochodu paliwo (...) w ilości 8,96 litra o wartości 51,07 złotych.

dowód:

wyjaśnienia M. P. (1) k. 42 akt;

zeznania P. P. k.43 akt;

zeznania E. G. k.12,43 akt;

paragon fiskalny k. 7 akt;

zdjęcie z monitoringu k. 6 akt.

M. P. (1) nie był dotychczas karany sędownie.

dowód: dane o karalności k. 24 akt.

M. P. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach potwierdził fakt niezapłacenia za zatankowane do samochodu paliwo. Wskazał, że zapomniał tego uczynić, był bowiem rozkojarzony z powodu zbliżającej się daty ślubu, ze stacji benzynowej udał się zaś bezpośrednio na poprzedzający ślub wieczór kawalerski.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stwierdzić należy, że okoliczności przedmiotowe popełnienia przez obwinionego zarzucanego mu czynu są bezsporne i wynikają tak z jego wyjaśnień, jak i zeznań przesłuchanych w toku postępowania jurysdykcyjnego świadków. Znajdują również swoje odzwierciedlenie w zdjęciu z monitoringu i paragonie fiskalnym.

Powołane dowody nie zawierają żadnych sprzeczności i tworzą jednolitą całość.

Wyłączać odpowiedzialność karną obwinionego ma związek małżeński, który zawarł dwa dni później i wieczór kawalerski, na który udawał się bezpośrednio ze stacji benzynowej i towarzyszące im zdenerwowanie i roztrzęsienie M. P.. Oryginalny sposób obrony.

Trudno właściwie się do tych argumentów odnieść, tym bardziej, że obwiniony reprezentowany był w postępowaniu jurysdykcyjnym przez profesjonalnego obrońcę, który taki sposób obrony ze sprawcą ustalił, a nawet – jak należy się domyślać- mu zaproponował (M. P. (1) w początkowej fazie postępowania przyznawał się i złożył do Policji wnioszek o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności).

Stwierdzić należy zatem, że przepisy obowiązującego prawa wśród taksatywnie wymienionych okoliczności wyłączających winę nie zawierają ślubu, czy zabawy my towarzyszącej (wesela, wieczoru kawalerskiego). Nie stanowią również okoliczności łagodzącej dla wymiaru kary. Nawet jeśli więc obrona ma inne zdanie w tym zakresie, to domaganie się uniewinnienia obwinionego, który po zatankowaniu paliwa opuszcza stację benzynową bez uiszczenia opłaty, tylko dlatego, że wybiera się na wieczór kawalerski, zaś dwa dni później zmienia swój stan cywilny, nie znajduje swojego odzwierciedlenia w obowiązującym prawie. To zawiera natomiast dyspozycję art. 119§1 kw., którą zachowaniem swoim wyczerpał M. P. (1). Dokonał bowiem zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci paliwa (...) 95 o łącznej wartości 51,07 złotych.

Na marginesie zaznaczyć należy, że wniosek obwinionego o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności został odrzucony przez Policję z uwagi na brak naprawienia szkody wyrządzonej czynem obwinionego (wiele miesięcy po jego dokonaniu). Sad nie będzie spekulował nawet czym tym razem, przez cały ten okres, denerwował się M. P. (1).

Nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, w tym zwłaszcza tych, w których sprawcy nie uiszczają opłaty za zatankowane paliwo, miejsce i czas jego popełnienia i wartość przedmiotu wykroczenia to okoliczności, które Sąd miał na względzie wymierzając M. P. (1) karę grzywny

Orzeczona kara jest adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości dokonanego wykroczenia. Wymierzając ją uwzględniono ponadto społeczne oddziaływanie oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze orzeczonej kary, które mają stanowić proporcjonalną względem popełnionego czynu represję wobec sprawcy oraz wyrażać nagannosc jego zachowania. Orzeczona kara spełni również swoje zadania w zakresie prewencji szczególnej i pomoże zrozumieć M. P. (1) karygodność jego zachowania.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 627 k.p.k. w związku z art. 119 kpw.